

sens semantiske udlægninger af, hvordan teksten skulle forstås, og hvad han havde lyttet sig til i debatten, og jeg var lidt overrasket over den tøven, som hr. Keld Albrechtsen lægger for dagen, den er ikke typisk, men jeg opfatter det, som om hr. Keld Albrechtsen leder efter et alibi for at stemme imod dagsordenen. Det synes jeg da er i orden; vi andre bliver ikke så overraskede, hvis hr. Keld Albrechtsen finder et sådant alibi.

(Kort bemærkning).

Knud Enggaard (V):

Det er altid en glæde at notere, at der er blevet lyttet til den tale, man har holdt, og at den har ledt til en videreudvikling af debatten. Det er også en glæde at notere sig, at de tre regeringspartier, der har udtalt sig om rækkevidden af dagsordenen, skulle være nået frem til en opfattelse, som svarer til teksten. Den er altid god at holde sig til. Jeg vil sige, at pind nr. 2 står, som den står, og den er for så vidt klar i sig selv.

Jeg blev spurgt direkte, om mit synspunkt om skillelinjer og vetoret skulle opfattes på den måde, at Rusland ikke ville være velkommen til, hvis det opfylder vilkårene, at træde ind i et sådant samarbejde. Det skal der ikke ligge i mine udtalelser – tværtimod. Altså det er jo det håb, vi alle lever med, at de gode demokratiske kræfter i Rusland er dem, der fører vejen frem og leder til, at vi får en varig og bred løsning af sikkerhedsproblemerne. Men det er den anden vinkel på det, at Rusland ikke skal være i stand til blot i den ene eller anden hensigt at stille sig i vejen for, at nogle andre lande kan få forbedret deres sikkerhed. Og der er stadig væk et vigtigt demokratisk perspektiv i dette.

Jeg er altid rørt, når jeg bliver rost af Enhedslisten. Så bliver man bekymret. I dette her tilfælde tror jeg ved nærmere eftertanke, at der ingen grund er til bekymring.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne bede om en enkelt kommentar til hr. Keld Albrechtsen, der siger noget, som vel nok i virkeligheden viser den grundlæggende forskel i den opfattelse, af NATO, som Enhedslisten og f.eks. CD har.

Hr. Keld Albrechtsen brugte udtrykket: Vesten kan så bare køre frem. Det er jo ikke det, der er tale om. Der er tale om, at en række suveræne stater fra det tidligere Sovjetunionen og fra det tidligere socialistiske Østeuropa overvejer at an-

søge om medlemskab af NATO – altså deres initiativ. Til den melding siger vi, at det ser vi gerne, samtidig med at vi understreger, at det ikke må skabe en skillelinje i Rusland, så Rusland føler sig isoleret og føler sig sat udenfor og føler sig truet, hvilket vi så ønsker at modvirke via det økonomiske og politiske samarbejde mellem Vesten og Rusland, som er ved at blive bygget op. Det er det, der ligger i det, ikke noget med, at Vesten bruger bulldozermetoder og kører frem, og hvad ved jeg. Der er tale om, at der er lande, der ønsker at blive medlemmer af NATO, og det ønsker vi at de bliver, og der er så sat nogle regler op for, hvordan den danske regering skal agere dér.

Bla. ligger der også i det, at Rusland ikke har vetoretten. Det ved jeg ikke om hr. Keld Albrechtsen faktisk mener de skal have. Det kan jo også godt være reminiscenser fra den tid, da Rusland havde vetoret over for, hvad man gjorde i Østeuropa og i de baltiske lande, men sådan er verden altså ikke længere.

Så har jeg også lyst til at sige, at nu er jeg blevet skoset nogle gange for, at der ikke skulle være nogen forskel på Fremskridtspartiets dagsorden og så den dagsorden, som de øvrige partier, altså regeringen og V og K, heldigvis har fundet sammen om. Jo, der er en væsentlig forskel, der skurrer i mine ører, og det er, at Fremskridtspartiets dagsorden starter med en konstatering af, at man ønsker en hurtig udvidelse af NATO. Den garanti er der vel strengt taget ingen der kan give, at det skal være hurtigt, for det kræver nemlig to ting. Det kræver for det første, at de pågældende lande selv er rede til medlemskabet, og for det andet at NATO-landene indbyrdes er enige om at give dem den sikkerhedsgaranti, der er fundamentet for hele NATO-samarbejdet.

Det ville da være glædeligt, hvis det kunne gøres hurtigt. Men man kan ikke stille sig op i Folketinget en torsdag eftermiddag og sige, at det skal være hurtigt, vel vidende at der er mange problemer. Det skal jo ikke være nogen hemmelighed for nogen, at også blandt NATO-landene er der uenighed om, hvorvidt det skal ske på den ene eller den anden måde. Det ville være lige stærkt nok at vedtage en bemærkning om en hurtig udvidelse, når man kender de praktiske problemer. Det er derfor, vi ikke vil kunne støtte Fremskridtspartiets dagsorden, for den lover noget, man ikke kan holde.